

THEOSOFISCHE BIBLIOTHEEK.

11° SERIE.

No. 64.

BESCHERMENDE SCHILLEN

DOOR C. W. LEADBEATER. — UIT HET ENGELSCHE

VERTAALD DOOR C. S.

1910.

UITGAVE VAN DE N.V. THEOSOFISCHE UITGEVERS-
MAATSCHAPPIJ, AMSTELDIJK 79, AMSTERDAM.

BESCHERMENDE SCHILLEN

DOOR C. W. LEADBEATER. UIT HET

ENGELSCHE VERTAALD DOOR C. S.

1910.

UITGAVE VAN DE N. V. THEOSOFISCHE UITGEVERS-
MAATSCHAPPIJ, AMSTELDIJK 79, AMSTERDAM.

BESCHERMENDE SCHILLEN.

Bestudeerders der Theosofie vragen dikwijls wat de beste methode is om een schil om zich heen te maken ter bescherming tegen kwade invloeden. Een autoriteit omtrent dit onderwerp maakte eens de opmerking, dat het beste wat men met een schil kon doen, in de eerste plaats was, die *niet* te maken en indien men er reeds een had gevormd, die zoo spoedig mogelijk weer te verbreken; er is zeer zeker heel veel waars in deze woorden, want in de meeste gevallen, tenminste bij degenen, die niet geheel in het begin zijn, kan datgene wat door de vorming van een schil kan worden bereikt met beter resultaat en met minder gevaar op andere wijzen worden gedaan, zooals men in het laatste gedeelte van dit artikel zal zien. Een juiste kennis betreffende de vorming van schillen van verschillende soort is somtijds nuttig, maar gelijk de meeste andere kennis kan zij worden misbruikt en voordat men zijn energie in deze richting leidt, is het beslist wenschelijk te weten

wat men verlangt te doen en op welke wijze dat wordt uitgevoerd.

Het eerste groote beginsel dat men steeds in gedachte moet houden, is dat een schil veel vaker behoort te worden gebruikt voor de bescherming van anderen dan voor zichzelf. De Onzichtbare Helpers bijvoorbeeld, vinden het vaak gewenscht zulk een verdedigingsmiddel te vormen voor sommigen van degenen die zij trachten te bewaren voor slechte invloeden van verschillenden aard. De gewone vrager evenwel denkt er veel meer over zichzelf te beschermen tegen verschillende uiterlijke invloeden, en gewoonlijk vraagt hij om die reden hoe hij een schil moet maken. Er zijn gevallen waarin zulk een handelwijze geoorloofd is, en wij kunnen deze misschien het best onder drie hoofden groepeeren, overeenkomende met het etherisch, het astrale en het mentale voertuig. In al deze gevallen worden die schillen opgebouwd door de kracht van den wil, maar voor men deze kracht in werking stelt is het noodzakelijk te weten uit welke soort van stof de schil moet worden gevormd en wat men daardoor buiten wenscht te houden. De gewone aanwijzing is, dat de bestudeerder aan zijn aura moet denken als hem omgevende in eivorm, zich sterk op de oppervlakte

van die aura moet concentreeren en zijn wil inspannen om deze te verharden, zoodat zij ondoordringbaar zal worden voor elken invloed van buiten. Deze aanwijzingen zijn zeer goed en een vrij sterke schil kan op deze wijze worden gemaakt; maar de inspanning zal minder groot zijn en toch meer uitwerking hebben wanneer de mensch nauwkeurig begrijpt wat hij doet en waarom, en dus de energie van zijn wil in de juiste richting kan zenden in plaats van den heelen omtrek te overstroomen met een vloed van slecht gerichte kracht. Laten wij dus deze drie variëteiten eenigszins in bijzonderheden beschouwen en nagaan voor welk doel elke daarvan geëigend is.

DE ETHERISCHE SCHIL.

Wij zullen eerst die nemen welke het fysieke lichaam en natuurlijk ook het etherisch tegen de verschillende gevaren beschermt waaraan dit onderhevig is. Gewoonlijk wordt zulk een schil in drie gevallen gebruikt, om iemand die sensitief is te midden van een groote menigte te beschermen, het fysieke lichaam 's nachts te beschutten, wanneer de mensch dit in den slaap verlaat, en om het gevaar van fysieke infectie tegen te gaan, wanneer de bestudeerder bij de een of andere

gelegenheid, gedurende het vervullen van zijn plicht daaraan blootstaat. In al deze gevallen is het duidelijk dat de schil van etherische stof moet zijn, en ook van etherische alleen, wanneer zij voor dit doel zal dienen, hoewel het soms gewenscht kan wezen tegelijkertijd op andere gebieden, andere schillen te maken ter bescherming tegen andere soorten van gevaar. Het doel van de schil in een volksmenigte is gewoonlijk tweeledig. In een gemengd gezelschap van gewone menschen zal bijna zeker zeer veel fysiek magnetisme gevonden worden, dat voor den bestudeerder zeer onaangenaam en zelfs schadelijk is en het doel van de schil is gedeeltelijk hem daartegen te beschermen. Ook is het waarschijnlijk dat er een zeker aantal van die ongelukkige menschen aanwezig zijn, welke zelf op de een of andere wijze aan fysieke zwakte lijdende voortdurend veel levenskracht aan anderen onttrekken, hoewel zulk een opslorping vaak plaats heeft zonder dat degeen die er tijdelijk door gebaat wordt er in het minst bewust van is, zoodat men zoo iemand kan beschouwen als onbewust lijdende aan etherische kleptomanie.

Zoo iemand die het ongeluk heeft een onbewusten vampyr te zijn, kan worden vergeleken bij een reusachtige spons, altijd gereed om elke

hoeveelheid verbijzonderde levenskracht, die hij kan krijgen op te slorpen; indien hij er zich toe bepaalt de blauwachtig witte uitstraling, die elk normaal mensch afwerpt, op te nemen, kan hij geen kwaad doen, want de stof waaruit deze is samengesteld is reeds door den persoon van wie zij uitgaat behandeld; doch gewoonlijk is dat niet alles wat hij neemt, want bij de nadering van den vampyr wordt deze uitstrooming zeer versterkt door de kracht waarmee hij die naar zich toetrekt, zoodat niet alleen het uitgeputte blauwwitte fluïde, maar door het sterke zuigen als 't ware, het geheele proces zoozeer wordt verhaast, dat de rooskleurige stof tezamen met de andere wordt onttrokken en in een sterken stroom door alle porieën het lichaam verlaat, zoodat het ongelukkige slachtoffer geen tijd heeft, om er iets van op te nemen; op deze wijze kan een bekwaam vampyr een ander gedurende een bezoek van slechts weinige minuten van al zijn kracht berooven.

Zulk een onbewuste vampyr is zeer zeker altijd een voorwerp van medelijden, toch zou het een groote dwaling zijn, indien een of ander slachtoffer juist door dit medelijden zich vrijwillig zou laten uitpompen met het denkbeeld dat hij daardoor iemand hielp en van dienst was, die het zeer noodig had. Een vampyr verkwist altijd de substantie die

hij aldus op oneerlijke manier verkrijgt, deze schiet eenvoudig door hem heen en verspreidt zich weer zonder te zijn verwerkt, zoodat zijn voortdurende dorst nimmer wordt gelescht, en te trachten daaraan door groote zelfopoffering te voldoen, staat gelijk, om een Indisch spreekwoord te gebruiken, met het gieten van water in een zak die een gat heeft.

Het eenige wat eigenlijk kan worden gedaan voor zulk een onbewusten vampyr is hem van het Prana waarnaar hij haakt te voorzien in zeer beperkte hoeveelheid, terwijl men door magnetische behandeling moet trachten de veerkracht van het etherisch dubbel te herstellen, zoodat het voortdurende opzuigen en daarmee gepaard gaande wegvloeien niet langer zal plaats hebben. Zulk wegvloeien heeft altijd plaats door alle porieën van het lichaam, ten gevolge van dit gebrek aan veerkracht van het etherisch dubbel en niet door een soort scheur of wonde in dit lichaam, zooals sommige leden schijnen te veronderstellen; zoiets als een blijvende scheur of wonde is geheel onvereinigbaar met de toestanden van etherische stof en de samenstelling van het etherisch dubbel.

Een sterke schil is een van de wijzen waardoor men zich kan beveiligen tegen zoodanig vampyrisme,

en er zijn velen voor wie deze op het oogenblik de eenige beveiliging is.

Een normaal gezond mensch heeft gewoonlijk geen last met het fysieke lichaam, wanneer dit wordt achtergelaten, terwijl de mensch zich in den slaap of in trance daarvan verwijderd, want in geval het lichaam zou worden aangevallen, wat niet waarschijnlijk is, zou de zwervende ziel onmiddellijk worden teruggeroepen en dus de mensch in zijn geheel aanwezig zijn om het zoo noodig te verdedigen. Men houde in gedachte dat het fysieke lichaam een eigen bewustzijn heeft, geheel afgescheiden van dat van den mensch die het bewoont, een zeer vaag bewustzijn weliswaar, maar toch in staat om te weten wanneer zijn voertuig in gevaar verkeert en dan instinktief al zulke stappen te doen om het te beschermen als in zijn vermogen ligt. Ik heb zelf dat bewustzijn zich zien openbaren, terwijl de eigenaar van het lichaam gedurende een tandheelkundige behandeling door middel van lachgas was uitgedreven, het openbaarde zich door een ongearticuleerde kreet en een vergeefsche poging om zich te verzetten toen de tand werd uitgetrokken, hoewel de mensch zelf naderhand verklaarde dat hij absoluut niets van de operatie had gemerkt. Daar het fysieke lichaam door

sympathische trillingen altijd nauw verbonden blijft met het astrale, zelfs wanneer laatstgenoemde ver weg is, wordt elke stoornis die het fysieke bedreigt bijna zeker onmiddellijk aan het Ego meegedeeld, dat dan direct terugkeert om onderzoek te doen.

Er zijn evenwel abnormale en ongelukkige menschen die bloot staan aan de aanvallen van zekere wezenheden, welke hunne lichamen in bezit wenschen te nemen en voor zoo iemand blijkt het soms noodig sterker maatregelen te nemen, ten einde hun persoonlijk eigendom te behouden. Misschien wordt een bestudeerder nu en dan gedwongen om in een zeer ongewenschte omgeving een nacht door te brengen — zooals bijvoorbeeld in een spoorwegcoupée in nauwe aanraking met menschen, die vampiriseeren of grove en terugstootende uitstralingen hebben. In elk van deze gevallen zal een sterke etherische schil het beste middel zijn om aan die moeielijkheid tegemoet te komen, hoewel de bestudeerder de keus heeft tusschen deze en het maken van een sterken gedachtevorm, waarvan het doel is het lichaam te beschermen. Zulk een gedachtevorm kan zelfs levendiger en sterker van uitwerking worden gemaakt, wanneer een natuurgeest van een daartoe geëigende soort, er toe gebracht kan worden, dien

in te treden en er genot in te vinden het werk daarvan uit te voeren.

Het denkbeeld van bescherming tegen infectie is duidelijk genoeg en behoeft niet verder te worden uitgelegd, en daar zulk een infectie slechts door fysieke kiemen van de een of andere soort het lichaam kan binnendringen, zal een dikke muur van etherische stof zeker een bescherming zijn. Men moet nooit vergeten dat een schil die stof van een zeker soort buitenhoudt, diezelfde soort ook binnenhoudt, en dat wij door ons te beschermen tegen kiemen die besmetting kunnen overbrengen ook een groote hoeveelheid van zijn eigen uitstraling in nauwe aanraking houdt met het lichaam, en een gedeelte daarvan is beslist vergiftig.

In bovengenoemde gevallen was de te vormen schil van etherische stof alleen en de mensch die deze wenscht te maken moet wel bedenken dat zijn astrale en mentale lichamen niet dezelfde grenzen hebben als het etherisch; beide eerstgenoemde nemen den vorm en de grootte aan van het eivormig gedeelte van het oorzakelijk lichaam, deze eivorm is het eenige kenmerk daarvan dat zich op de lagere gebieden kan vertoonen. Het etherisch lichaam evenwel heeft den vorm van het fysieke en steekt daar aan alle kanten buiten uit,

maar heel weinig, misschien een halve centimeter. Indien derhalve de oppervlakte van de aura verdicht zal worden, moet de mensch die deze proef wil nemen, goed bedenken waar die oppervlakte ligt en zijn wilkracht daarop richten. Hij kan evenwel ook een eivormige schil van etherische stof maken waarvan de bestanddeelen aan de omringende atmosfeer zijn ontleend. Deze methode zou in vele opzichten de voorkeur verdienen, maar vereischt een veel grooter inspanning van den wil en een nauwkeuriger kennis van de wijze waarop fysieke stof daardoor wordt bewerkt. Men moet tevens bedenken dat een schil zooals boven is beschreven, hoewel onzichtbaar voor het gewoon gezicht, toch louter op het fysiek gebied bestaat en derhalve den schepper daarvan alleen tegen fysieke uitstralingen zal beschermen; het zal het binnendringen van zwerfende gedachten of van astrale trillingen, welke hartstochten en aandoeeningen van verschillende soort kunnen opwekken, in 't minst niet tegengaan. Er zijn ook gevallen dat sensitieve menschen niet in de nabijheid kunnen komen van degenen die aan de een of andere zwakte of ziekte lijden, zonder dadelijk in hun eigen fysieke lichamen de symptomen van den lijder te vertoonen; dan zal zonder twijfel een

etherische schil van nut zijn, daar de sensitieve zonder deze door zijn abnormale sympathie meestal verhinderd zal zijn zoodanige lijdens bij te staan.

Verder kan ook voor degenen die door hun bezigheden gedwongen zijn temidden van het gruwelijk lawaai van onze moderne beschaving te moeten leven, zulk een schil soms van nut zijn, daar zij de vermoeide en afgetobde zenuwen tenminste een weinig gelegenheid geeft om zich te herstellen door ze voor een wijle te beschermen tegen het anders onafgebroken gehamer van de menigvuldige trillingen, die het moderne leven samenstellen.

SCHILDEN.

In sommige gevallen is geen schil noodig die het geheele lichaam omringt, maar eenvoudig een klein plaatselijk schild als beschutting tegen de een of andere tijdelijke aanraking. Alle sensitieve menschen weten zeer goed dat de Westersche gewoonte elkaar een hand te geven vaak een bepaalde kwelling is welke soms uren na het oogeblik van aanraking voortduurt. Vaak kan het stuitend zijn wanneer men zich afkeert ten einde dit te vermijden, men kan den indruk geven van trots of ingebeeldheid. Deze moeielijkheid kan

gewoonlijk worden opgelost door een inspanning van den wil, waardoor men de rechterhand bedekt met een sterk tijdelijk schild van etherische stof, dan kan de sensitieve de onaangename aanraking verduren, zonder dat een enkel deeltje geladen met slecht magnetisme zijn lichaam binnendringt.

Van denzelfden aard, hoewel zij indien met wetslagen toegepast een veel grooter kennis van praktische magie vereischen zijn de schilden die soms worden gebruikt als bescherming tegen vuur. Bij mijzelf werd eens op een spiritistische séance zulk een schild gemaakt over de palm van mijn hand, en de uitwerking daarvan was zoo sterk dat ik, hoewel zij te dun was om door de zinnen te worden waargenomen, er door werd in staat gesteld gedurende verscheidene minuten een gloeiende kool in mijn hand te houden en daarmede een stuk papier aan te steken. Een andere toepassing over grooter uitgestrektheid is het veel grootere schild dat over de gloeiende asch wordt uitgespreid bij de zoo vaak beschreven proef van het vuurloopen.

EEN WAARSCHUWING.

De bestudeerders, die om de een of andere reden hun fysieke lichaam gedurende den slaap

wenschen te beschermen, worden gewaarschuwd om niet dezelfde vergissing te begaan als een onzer geachte leden, die bij zekere gelegenheid zich zeer veel moeite gaf, om een bijzonder ondoordringbare schil om zich heen te maken, maar in plaats van etherische vormde hij die van astrale stof en nam die derhalve mede toen hij zijn fysieke lichaam verliet. Het gevolg was natuurlijk, dat hij dit geheel onbeschermd achterliet, terwijl hij zelf den ganschen nacht rondreef, ingesloten in een drievoudige wapenrusting, geheel buiten staat om een enkele trilling uit te zenden om iemand te helpen, terwijl hij ook niet kon worden geholpen of ten goede beïnvloed door de liefhebbende gedachten die tot hem gericht konden worden door leeraars of vrienden.

DE ASTRALE SCHIL.

De doeleinden waarmede een astrale schil wordt gemaakt zijn natuurlijk geheel verschillend van de tot nog toe besprokene, daar zij geheel in verband moeten staan met hartstochten en aandoeningen. De meeste daarvan zijn onder drie hoofden te rangschikken. Een schil kan om het astrale lichaam worden gevormd, ten eerste: om aandoeningstrillingen buiten te sluiten welke door

anderen met opzet op den bestuurder worden gericht zooals b.v. trillingen van toorn, nijd of haat; ten tweede: om voorbijgaande trillingen van een laag soort zooals die welke zinnelijkheid opwekken, die evenwel niet met opzet op den bestudeerder worden gericht, maar eenvoudig in de atmosfeer rondrijven en als 't ware bij toeval op hem afkomen in den loop van het gewone leven. Ten derde kan het den bestuurder van nut zijn, zijn astrale lichaam te omgeven met een speciale schil gedurende een tijd van meditatie, wanneer hij lastig is gevallen door het indringen van gedachten van lage soort, die astrale stof meebrengen en er op berekend zijn ongewenschte aandoeningen op te wekken. In deze gevallen moet de wil worden gericht op de oppervlakte van het astrale lichaam niet op die van het evenbeeld van het fysieke, dat in astrale stof nauwkeurig denzelfden vorm heeft als laatstgenoemde, maar op het eigenlijke astrale dat eivormig is, zooals men het ziet afgebeeld in de "*Mensch zichtbaar en onzichtbaar*". Men moet wel bedenken, dat in dit geval zoowel als in alle andere wanneer men een schil wenscht te maken een zeer scherp omljnd mentaal beeld moet worden gemaakt en de heele wil-kracht op zijn minst gedurende eenige minuten moet worden geconcentreerd

op die bepaalde inspanning, om den vereischten vorm voort te brengen; tevens bedenke men, dat zulke verrichtingen tot op zekere hoogte tegen-natuurlijk zijn, d.w.z. zij vertegenwoordigen een rangschikking van de stof die niet in het natuurlijke plan der dingen ligt, bijgevolg bestaat er in het voertuig waarin zij voorkomen voortdurend de neiging zijn normalen toestand te hernemen, en dat beteekent natuurlijk oplossing van de schil. De inspanning van den wil moet derhalve een zeer bepaalden indruk maken die voldoende is om tenminste gedurende eenige uren weerstand te kunnen bieden aan dezen zachten maar onophoudelijken aandrang tot oplossing, anders zal de schil langzamerhand doorzichtig worden en in stukken vallen, waardoor zij natuurlijk haar doel mist. Een schil die gedurende langen tijd noodig is, moet telkens worden hernieuwd, want anders valt zij spoedig uiteen.

In verband met het astrale lichaam geldt dezelfde opmerking die ik maakte omtrent het etherisch, dat namelijk een schil die trillingen buitensluit ook trillingen binnenhoudt. De bestudeerder die een astrale schil om zich heen maakt, moet er dus wel op letten, dat hij die alleen opbouwt uit stof, ontleend aan de *lagere ondergebieden* van het astrale,

daar het uitsluitend deze soorten zijn welke antwoorden op de lage en ongewenschte trillingen van zinnelijkheid, haat, kwaadwilligheid, nijd en dergelijke onedele hartstochten. De hogere aandoeeningen daarentegen drukken zich altijd uit door stof van de hogere gebieden. Het is derhalve onnoodig laatstgenoemde bij de vorming van een schil te gebruiken, de uitwerking zou inderdaad zeer ongewenscht zijn, indien men dit deed, want de mensch zou alle stroomen van vriendschappelijk gevoel en van genegenheid die hem van nut konden zijn uitsluiten, indien zij hem werden toegezonden, en tevens zou hij zich voor een tijdlang geheel buiten staat stellen om dergelijke stroomen van liefdevolle gevoelens uit te zenden. Nu zou men kunnen vragen hoe het mogelijk is dat de gewone mensch, of zelfs om te beginnen de bestudeerder, kan weten welk soort astrale stof hij gebruikt voor het maken van zijn schil; het antwoord luidt, dat dit niet moeilijker is dan het maken van de schil op zichzelf. Indien hij een astrale schil vormt, moet hij eerst denken aan de grens van zijn aura en dan de stof op alle punten daarvan verdichten. Het proces kan dus worden beschreven als een verstandig gebruik der verbeeldingskracht en deze kan met een weinig meer moeite ook worden ge-

richt op het begrip dat het astrale lichaam bestaat uit zeven soorten van stof die van dichtheid verschillen. De wil moet er op worden gericht deze te sorteeren en alleen stof van de drie lagere ondergebieden af te zonderen, teneinde daaruit de schil te vormen. Ofschoon de bestudeerder nu geheel niet in staat moge zijn, om het resultaat van zijn pogen helderziende waar te nemen, behoeft hij er toch niet aan te twijfelen dat deze haar uitwerking zal teweegbrengen, en kan er zeker van zijn dat geen andere soorten van stof dan die waaraan hij heeft gedacht, zullen worden beïnvloed door de stroomingen die hij in staat is uit te zenden.

MENTALE SCHIL.

De schil die om het mentale lichaam wordt gemaakt, verschilt van die op het astrale gebied hierin, dat zij niet ten doel heeft ongewenschte aandoeningen buiten te sluiten maar ongewenschte gedachten. Ook hier zijn er drie gevallen waarin zulk een schil van nut kan zijn: ten eerste gedurende overpeinzing, ten tweede wanneer men gaat slapen en ten derde onder speciale voorwaarden, wanneer zonder die bescherming lagere gedachten zouden binnendringen. Gedurende de meditatie dient de mentale schil om de massa van lagere

gedachten, die steeds in de atmosfeer rondzwerven buiten te sluiten, natuurlijk kan geen schil verhinderen, dat er afdwalende gedachten ontstaan binnen 's menschen eigen denkvermogen; maar de groote meerderheid van zulke afdwalingen wordt veroorzaakt door aandringen van buiten af, door de drijvende gedachten die door anderen zijn achtergelaten en deze kunnen tenminste door de schil worden buitengesloten. Doch ook hier is het zeer noodzakelijk alleen de lagere mentale stof te gebruiken voor het maken van de schil, daar anders helpende gedachten konden worden uitgesloten of wel de gedachte van een mensch zelf, wanneer hij die doet uitgaan naar den Meester, zou worden tegengehouden.

Vele menschen hebben last van stroomen drijvende gedachten, wanneer zij trachten in te slapen, en een mentale schil zal hen van zulke van buitenkomende gedachten bevrijden; die schil behoeft slechts tijdelijk te zijn, want het is slechts voor een tijd, lang genoeg om den mensch toe te staan in slaap te vallen, dat rust en vrede noodig is; wanneer hij het fysieke lichaam verlaat zal de mensch haar meenemen, maar zij heeft dan ook haar werk gedaan, daar het doel van haar vorming was hem in staat te stellen dat lichaam te verlaten.

De stroom van onbeduidende gedachten of verstandelijke tobberijen zal zich waarschijnlijk opnieuw doen gelden wanneer de schil uiteenvalt, doch daar de mensch geen verband heeft met zijn fysieke hersenen, zullen zij geen afbreuk meer doen aan de rust van het fysieke lichaam. Zoolang hij daarin is, zal de mentale werking de deeltjes van zijn hersens aandoen en daarin zooveel werking veroorzaken, dat het hem onmogelijk zal zijn het fysieke voertuig te verlaten, is dit echter eenmaal gebeurd dan zal het tobben of het dwalen van zijn gedachten hem niet daarin doen terugkeeren.

Het derde geval waarop werd bedoeld komt nogal vaak voor, wanneer namelijk zekere groepen van gedachten waarvan eenige zeer gewenscht en andere even ongewenscht aaneengeschakeld schijnen. Zoo is het bijv. welbekend, dat diepe toewijding en een zekere vorm van zinnelijkheid dikwijls zoodanig zijn vermengd dat men ze bijna niet kan scheiden. Een mensch die van deze onaangename samenschakeling te lijden heeft, kan de weldaader toewijding genieten zonder de slechte uitwerking der zinnelijkheid te ondergaan, door zijn verstandslichaam te omringen met een stevige schil op de lagere mentale ondergebieden, want hierdoor zal

hij de lagere invloeden geheel buitensluiten en toch de hoogere ongehinderd op zich laten inwerken. Dit is natuurlijk slechts één voorbeeld, maar men kan veel verscheidenheden in de wereld aantreffen.

HET BESTE GEBRUIK VAN DE SCHIL.

Wanneer een schil moet worden gemaakt is de boven aangegeven methode waarschijnlijk de gemakkelijkste, maar dan valt nog de kwestie te beschouwen of over het geheel een schil wel een wenschelijk iets is. Zij heeft haar nut en is inderdaad hoogst noodzakelijk *toegepast op anderen*. De Onzichtbare Helper bevindt vaak een schil van groote waarde, wanneer hij een arme afgetobde ziel verlichting tracht te brengen die nog niet de kracht bezit zichzelf te beschermen, hetzij tegen bepaalde opzettelijke aanvallen van buiten of tegen de steeds aanwezige vermoeiende opvolging van dwalende en tobbede gedachten. Maar, wanneer men denkt over het gebruik van een schil voor zichzelf, is dat tot op zekere hoogte een bekentenis van zwakheid of van een gebrek in ons, want indien wij waren wat wij behoorden te zijn, zouden wij zonder twijfel zulk een bescherming niet van noode hebben.

EEN SCHOON VERHAAL.

Deze beschouwing wordt op zeer gelukkige wijze toegelicht door een mooi verhaal uit de overleveringen der Christelijke Kerk. Er wordt meegedeeld dat ergens in de woestijn zuidelijk van Alexandrië een klooster lag, waarvan de abt de gave der helderziendheid bezat. Onder zijn monniken bevonden zich twee jonge mannen die in 't bijzonder den naam hadden van reinheid en heiligheid, eigenschappen, die allen monniken behoorden eigen te zijn, welke men echter soms niet bij hen aantreft. Op zekeren dag toen zij medezongen in het koor kwam de gedachte bij den abt op, om zijn helderziendheid te richten op deze twee jonge mannen, teneinde te ontdekken op welke wijze zij er in slaagden hun groote reinheid temidden van de verleidingen in het dagelijksch leven te bewaren. Hij zag naar den eersten hunner en merkte op dat deze zich had omringd met een schil, die schitterend kristal geleek en dat de verleidende demonen (wij zouden ze onreine gedachtevormen noemen) wanneer zij op hem afstormden tegen deze schil aanbotsten en terugdeinsden zonder hem letsel te doen, zoodat hij binnen zijn schil verbleef, koud en kalm en rein. Daarop richtte de abt zijn blik op den

tweeden jongen monnik en zag, dat deze geen schil om zich heen had gebouwd, maar dat zijn hart zoodanig was vervuld van liefde tot God, dat die voortdurend met kracht van hem uitvloeide in alle richtingen in den vorm van stroomen liefde voor zijn medemenschen, zoodat de verleidende demonen, wanneer zij hem vol boosheid aanvielen, eenvoudig werden weggespoeld als het ware, door dien machtigen uitgaanden stroom, en hij dus ook rein en onbezoodeld bleef. En volgens het verhaal zeide de abt dat de tweede monnik dichter stond bij het Koninkrijk der Hemelen dan de eerste.

DE JUISTE WIJZE.

Het is zeer wel mogelijk, dat velen van ons nog niet het standpunt van den tweeden monnik hebben bereikt, maar dit verhaal stelt ons tenminste een hooger ideaal dan dat van louter zelfbescherming, en wij kunnen van dezen jongeling wel een les leeren. Evenwel moeten wij ons zorgvuldig wachten voor het gevoel van afgescheidenheid; wij moeten het gevaar van teveel over het zelf te denken vermijden. Wij moeten ons voortdurend in een toestand van uitstraling houden, actief zijn en niet passief. Wanneer wij iemand ontmoeten moet onze houding zeer zeker niet zijn: hoe kan ik mij tegen

u beveiligen? Maar veeleer wat kan ik voor u doen. Deze laatste overweging roept de hogere krachten in werking, daar zij een weerkaatsing is van de houding van den Logos. Het is, wanneer wij geven dat wij geschikt worden te ontvangen dat wij kanalen zijn van de machtige kracht van den Logos zelf.

Wij behoeven zelfs niet teveel over persoonlijken vooruitgang te denken; het is mogelijk dat men zoo geheel vervuld is van het denkbeeld "hoe kan ik vooruitkomen?" dat men zelfs de veel gewichtiger vraag: "wat kan ik doen om te helpen?" geheel en al vergeet. Er zijn sommigen onder onze broeders, onder de beste onzer leden, die zoo voortdurend bezig zijn zichzelf te onderzoeken aangaande hun vooruitgang, dat zij iemand sterk doen denken aan die kinderen die toen zij elk een eigen plekje grond kregen, hun planten telkens uit den grond trokken om te kijken of de wortels wel groeiden. Deze overdreven bezorgdheid is werkelijk een gevaar, en er zijn velen die, terwijl zij de schoonste, altruïstische handelingen verrichten er nooit geheel zeker van kunnen zijn, dat hun bedoelingen werkelijk onzelfzuchtig waren, want zij twijfelen altijd of het niet een zelfzuchtige begeerte was, om de onaangename gewaarwording ontstaan door het zien van

smart in anderen te vermijden, die hen tot handelen dreef.

Zulke broeders moeten bedenken dat zelfonderzoek *kan* ontaarden in ziekelijk napluizen van zichzelf, en dat het voornaamste is dat zij voor zichzelf de juiste richting aangeven en dan eenvoudig voorwaarts gaan en hun uiterste best doen, dat zij om op het bovenstaande Christelijke verhaal terug te komen, eerst hun harten moeten vullen met de liefde Gods en daarna, zonder al hun tijd te besteden om die liefde te wegen en na te gaan of die vermindert of vermeerdert, al hun aandacht moeten richten op de practische uitdrukking daarvan in liefde tot hun medemenschen. Voorts is zulk een uitstorting van liefde een beter verdedigingsmiddel dan nog zooveel schillen, maar het is ook als het ware een kapitaalbelegging, die enorme rente opbrengt; want de mensch die in 't geheel niet over resultaten denkt, is juist degene die het grootste resultaat teweegbrengt.

Wij hebben gelezen van de wondervolle zelfopoffering der Nirmanakaya's, die na het recht te hebben verworven op talloze eeuwen van rust in onbeschrijfelijke zaligheid, toch verkozen hebben in aanraking te blijven met de aarde, teneinde hun tijd te besteden met het voortbrengen van

ontelbare stroomen van geestelijke kracht, die in een groot reservoir worden uitgestort om te worden gebruikt tot het voorthelpen van de evolutie hunner minder ontwikkelde medeschepselen. Het uitgeven van deze kracht ten bate der 'grootte weeze', de menschheid, is opgedragen aan de groote Hierarchie der Adepten en daaruit putten zij (en zelfs hunne leerlingen onder hunne leiding) wanneer de noodzakelijkheid zich voordoet. Het is noodeloos te zeggen, dat niets wat wij kunnen doen ook maar eenigszins te vergelijken is met de wonderbare hoogte die de Nirmánakaya heeft bereikt, en toch is het ook waar, dat ieder onzer in staat is tenminste één kleinen druppel toe te voegen aan den inhoud van dat machtige reservoir, want telkens wanneer wij liefde of toewijding van ons laten uitgaan zonder eenige gedachte van ons zelfs, brengen wij gevolgen teweeg die ver boven onze waarneming liggen. Alle genegenheid en toewijding, hoe edel ook, die de minste gedachte aan het zelf of aan belooning bevat, zendt haar kracht uit in lijnen die terugkeeren naar dengeen die ze voortbracht, en het Karma van zulk een kracht bindt den mensch aan geboorte, opdat hij het gevolg moge ontvangen, evengoed als wanneer het Karma slecht ware geweest.

Wanneer echter het zelf geheel wordt vergeten, wanneer geen gedachte daaraan in den stroom komt die wordt uitgezonden, is de krachtslijn niet gesloten, en dan bindt het Karma daarvan den mensch niet aan de aarde. Toch wordt een resultaat voortgebracht, een resultaat dat onze verbeelding verre te boven gaat, want die open krachtslijn gaat op tot den Logos zelf en van Hem komt het antwoord terug. Hoewel nu dit onvermijdelijk ook zijn uitwerking heeft op den mensch wiens liefde en toewijding het heeft uitgelokt, stort het toch terzelfdertijd kracht uit in het groote reservoir der Adepten. Zoo geschiedt het dan, dat elke gedachte die niet de minste smet van zelf in zich heeft, een direkte hulp is voor de wereld en dat het uitstralen van liefde een betere bescherming is dan de sterkste schil, want de mensch die vervuld is met de macht der goddelijke liefde, behoeft geen bescherming, omdat hij leeft in het hart van den Logos.

THEOSOFISCHE
BIBLIOTHEEK
Tolstraat 154 Amsterdam

23 NOV. 2012

In de Theosofische Bibliotheek verschenen:

N ^o . 1.	C. W. Leadbeater. De Planeetketens . . .	f 0.40
N ^o . 2.	Annie Besant. Oostersche en Westersche Psychologie . . .	- 0.40
N ^o . 3.	A. P. Sinnett. Het Begin van het Vijfde Ras . . .	- 0.40
N ^o . 4.	— De Samenstelling der Aarde . . .	- 0.40
N ^o . 5.	— Het Stelsel waartoe wij behooren . . .	- 0.40
N ^o . 6.	Mrs. Sinnett en Scott Elliott. De Maan Pitri's . . .	- 0.40
N ^o . 7.	Schwarz. De Betrekking tusschen Mensch en God . . .	- 0.40
N ^o . 8.	H. van Ginkel. Korte Schets der Vrijmetselarij . . .	- 0.40
N ^o . 9.	Annie Besant. De Noodzakelijkheid van Reïncarnatie . . .	- 0.40
N ^o . 10.	— Reïncarnatie als Christelijke Leerstelling . . .	- 0.40
N ^o . 11.	A. P. Sinnett. Apollonius van Tyana . . .	- 0.40
N ^o . 12.	C. W. Leadbeater. Witte en Zwarte Tooverij . . .	- 0.40
N ^o . 13.	F. W. H. Mijers. De Mensch en de Dood . . .	- 0.40
N ^o . 14.	A. Besant. Als een Mensch sterft enz. . .	- 0.40
N ^o . 14.	C. W. Leadbeater. Eenige misvattingen over den dood . . .	- 0.40
N ^o . 15/16.	A. Besant. De Wetten van het Hooger Leven . . .	- 0.80
N ^o . 17.	C. W. Leadbeater. Vegetarisme en Theosofie . . .	- 0.40
N ^o . 18.	Annie Besant. { Vegetarisme en Theosofie Alcoholvraagstuk en Theosofie . . .	- 0.40
N ^o . 19.	A. P. Sinnett. Trillingen . . .	- 0.40
N ^o . 20.	Annie Besant. { Over eenige moeilijkheden in het innerlijk leven en Het Einde der Smart. . .	- 0.40
N ^o . 21/24.	— Wenken bij de bestudeering der Bhagavad Gîtâ . . .	f 1.60
N ^o . 25/26.	Wm. C. Ward. De Nibelungen Ring . . .	- 0.40
N ^o . 27.	W. Scott Elliot. De Wet van Opoffering . . .	- 0.40
N ^o . 28.	C. W. Leadbeater. Misbruik van psychische vermogens . . .	- 0.40
N ^o . 29.	— Onze verhouding tot kinderen . . .	- 0.40
N ^o . 30.	Annie Besant. Occulte Scheikunde . . .	- 0.40

N ^o . 31/32.	Annie Besant.	H. P. B. en de Meesters.	- 0.80
N ^o . 33/36.	---	Lezingen te Londen gehouden in Juni en Juli 1907.	- 1.60
N ^o . 37.	G. R. S. Mead.	De Gnosis van het	
		Denkvermogen	- 0.40
N ^o . 38.	---	Hymnen van Hermes.	- 0.40
N ^o . 39.	---	Het Visioen van Aridaeus	- 0.40
N ^o . 40.	---	De Hymne van Jezus	- 0.40
N ^o . 41.	---	De Mysteriën v. Mithra	- 0.40
N ^o . 42.	---	Een Mithrisch Ritueel	- 0.40
N ^o . 43.	C. W. Leadbeater.	Natuurgeesten	- 0.40
N ^o . 44.	Annie Besant.	Bewijzen voor het Bestaan der Ziel	- 0.40
N ^o . 45.	Dr. R. Steiner.	Onze Atlantische Voorouders	- 0.40
N ^o . 46.	---	Het Bloed is een zeer bijzonder Sap	- 0.40
N ^o . 47.	---	Filosofie en Theosofie	- 0.40
N ^o . 48.	---	Inwijding en Mysteriën	- 0.40
N ^o . 49/52.	A. Besant.	De Stamboom der Menschen	- 1.60
N ^o . 53/54.	William Kingsland.	Het Verhaal van een Kind over Atlantis	- 0.80
N ^o . 55.	H. P. Blavatsky.	De grondslagen van het ritueel in Kerk en in Vrijmetselarij	- 0.40
N ^o . 56/60.	Dr. R. Steiner.	Uit de Akashakroniek	- 2.—
N ^o . 61.	C. W. Leadbeater.	Aanteekeningen betreffende Het Voorwoord van "De Stem van de Stilte"	- 0.40
N ^o . 62.	---	De Chakrams en het Slangevuur	- 0.40
N ^o . 63.	---	Verloren Zielen	- 0.40

6 willekeurige nummers voor f 1.80.